

„Akiknél a jó földre hullott a mag: ezek hallgatják az igét, befogadják...” (Mk 4,20)

XXIX. évfolyam 5. szám

magvetés

2024. Reformáció

AZ ÉLŐ IGE ÉVE

2024

Magyarországi Református Egyház
www.eloige2024.hu • eloige2024@reformatus.hu

„Mert Isten igéje élő és ható.”
(Zsid 4,12)

Kegyelmi idő

„Jól vigyázatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak.” (Ef 5,15-16)

Idővel az ember egyre inkább tudja és érzi, hogy kegyelemből él. Az, hogy még itt vagyok, lélegzek, élek és mozgok, az kegyelem. Kegyelmi idő – időnként mondjuk, jól is hangzik, de vajon szoktunk-e a mélyére gondolni? Mit jelent nekünk a kegyelmi idő? 2024 októberében gondoljuk végig!

Az ÉLŐ IGE ÉVE. A tematikus választás hangsúlyossá teszi azt, ami számunkra Isten különleges ajándéka. A Szentírás, a Könyvek Könyve Isten élő szava.

Közel 2000 év óta olvashatjuk az Ó- és Újszövetséget, több, mint 400 év óta pedig saját anyanyelvünkön is. Talán természetes már, hogy minden családban és házban ott van, és reménység szerint nem a szekrényben, hanem inkább az asztalon, nemcsak alkalomadtán, hanem rendszeresen használva. A betűk, szavak és mondatok Isten Lelke által Élővé és Életté válnak! A naponkénti bibliaolvasásunk, a bibliakörök üzenetei, az igehirdetések ne váljanak szokványossá, járja át az

Élet az Élő Ige évében és azt követően is!

A REFORMÁCIÓ HÓNAPJA. 507 évvel ezelőtt Isten Luther Mártont arra indította, hogy a háttérbe szoruló Szentírást az emberek kezébe adja. A reformáció csodálatos gyümölcse lett a sok bibliafordítás és az anyanyelven elérhető mennyei üzenet. 1517. október 31-i eseménye kapcsán évente emlékezünk, sőt október így a reformáció hónapja lett. Ilyenkor számtalan program, esemény emlékeztet mindarra, ami egykor történt az egyház megújulásaként. Kapcsolódjunk be mi is! Re-formálódásra azonban nemcsak Luther és nemcsak október 31. kapcsán, hanem folyamatosan szükségünk van nap mint nap.

Az EVANGÉLIZÁCIÓ HETE. Imádságos szívvel kértük és vártuk a lehetőséget, amikor Isten megadja, hogy gyülekezetünkben újra evangélizációs hét legyen. Ez az a minősített alkalom, amikor Isten kijelentésének nagyon egyszerű, korunk embere számára is érthető módon való meghirdetésére kerül sor. Nyilvánvaló, hogy minden gyülekezeti alkalmon szükséges erre törekedni, és Isten csodálatos üzene-

tét úgy kell mondani, hogy egy gyermek is megértse, de az evangélizáció még inkább. Életek múlhatnak ezen, mert ez hatványozottan is üdvösség kérdése! A megtérés és újjászületés pedig Isten kegyelme.

A HALOTTAK NAPJA. Ennek az időszaknak mindenkit érintő és hitet megpróbáló küzdelme ez. A mulandóságunkkal szembesülni, nemcsak hallani róla, de átélni, egyáltalán nem könnyű. Valóban akkor döbbenünk rá ennek igazságára, amikor minket is utolér. Hogyan tovább? Hol vannak, akik már nincsenek közöttünk? Isten Igéje a feltámadás csodálatos ígértét tárja elénk, Jézus Krisztus emberi testben végbevitt megváltói munkája pedig szemünk elé tárja ennek a cso-

dának a bizonyosságát! Ezzel a hittel már nem is igazán halottak napja, hanem az örök életbe, üdvösségbe megérkezettek napja.

Az, hogy az Élő Ige évében minden tekintetben szabad hirdetni a szabaddítás üzenetét, kegyelem! A reformáció, mint a megújulás lehetősége ma még elérhető, az is kegyelem! Hogy mindez a csapókeri gyülekezetben is elhangozhat hitet ébresztő alkalommal, az is kegyelem! Ha e földi életből Krisztusban elköltözött szeretteinkre a feltámadás bizonyosságával tekintetünk, az is!

Kegyelmi időben élünk!
Éljünk a kegyelemmel!

Lakatos Zoltán lelkipásztor

Folyamatos megújulásban...

Jézus így figyelmeztet: „Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik bemennek azon. Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.” (Mt 7,13-14). Ha pedig vele együtt járunk azon a bizonyos „keskeny” úton, akkor ez egyenértékű Jézus követésével. Ez persze nem azt jelenti, hogy valamiféle bizonytalan, tünékeny árnyalakot követünk, egy „égi tüneményt”, akiről semmit sem lehet tudni. Nem! Isten valóságosan érzékelhető Teremtő, aki emberré lett Jézus Krisztusban, aki mindenkit keres kisugárzó erejével. „én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat” (Ez 34,11).

De hogyan lehet Jézus után menni? Önmegtagadással és kereszti felvétellel. „Ha valaki követni akar engem, tagadja meg magát, vegye fel naponta keresztiét, és kövessen engem!” (Lk 9,23).

Mit jelent azonban a „tagadja meg magát” szókapcsolat? Aszketikus lemondást, szigorú magányosságot? Jézus Atyjához intézett főpapi imádságában így fogalmaz: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól” (Jn 17,15). Mi pedig, ha kegyelme által életre megmentettek vagyunk, Isten iránti hálából fakadóan nagyon sok a tennivalóval tartozunk embertársaink iránt. Először is hírt kell adjunk róla: „Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot

minden teremtménynek” (MK 16,15), „tegyetek tanítvánná minden népet” (Mt 28,18)! Ez a tanítványi magatartás ezért nem a világtól való öngyötrő elzárkózás. Aztán állandóan segítő szeretettel, együttérzéssel kell lennünk adódó alkalmakkal a környezetünkben valamilyen nyomorúságot elszenvedő embertársaink iránt. Az önmegtartás ugyanis nem más, mint ó-emberi énknek való meghalás: „azt tartásatok ti is magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek Krisztus Jézusban” (Róm 6,11). Tehát önmagam feladom, hogy Jézushoz tartozhassak, aki önmagát adta értem.

De ezt is mondja Jézus: „vegye fel a keresztyét” az, aki önmagát megtagadva vele együtt megy az úton! Ezzel Jézus persze nem azt mondja, hogy az Ő keresztyét, hanem a SAJÁT keresztyéket vegyük magunkra. Hiszen nem helyettesíthetjük, ismételhetjük meg Krisztus kereszthalálát, mert az egyszer s mindenkorra megtörtént. Hogyan is fogalmaz Pál apostol? „Akik... Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt” Gal 5,24. „A kereszty a sorsod... Ha ezt tudod, és ha ebben ...mélységes értelmet... találsz, boldog ember leszel” (Müller Péter író). A saját kereszty elhordozása bizony szembesít bennünket a meghalással, ami azonban a Krisztussal együtt megélhető ÚJ ÉLET kezdetét jelenti. Győzelem ez, amely Jézus Krisztus ajándéka követői számára: „A világon nyomorúságok van, de biztatok: én legyőztem a világot” (Jn 16,33). Pál egyenesen diadalmenetről szól: „hála legyen Istennek, aki a Krisztus ereje által mindenkor diadalra vezet bennünket, és

ismeretének illatát terjeszti általunk mindenütt” (2Kor 2,14). Így a győzelemre vezető diadalút természetes előzménye a saját keresztyünk elhordozása, ami öröme visz, bár szomorúságok között („ti szomorkodtok, de szomorúságotok öröme fordul”- Jn 16,20). Pál így vall erről a folyamatról: „Krisztussal együtt keresztyre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem” (Gal 2,20). A saját kereszty felvétele tehát nem a fizikai halált jelent, sokkal inkább a Jézussal együtt-LÉTET! Sőt, teljes, testi-lelki átalakulást. Hiszen „ugyanarra a képre formálódunk át” (2Kor 3,18), azaz Krisztusra kezdünk hasonlítani, aki Isten valóságos jelenléte ebben a világban, mert ő „a láthatatlan Isten képe” (Kol 1,15). Csodás átformálódáshoz ez, amikor hit által megszűnik bennünk a bűn diktatúrája, hiszen „ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra” (2Kor 4,16).

Folyamatos megújulásunkért figyeljünk hát végül erre: „...a lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítsétek meg, és egyenes ösvényen járjatok, hogy a sánta meg ne botoljon, hanem inkább meggyógyuljon. Törekedjete mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat” (Zsid 12,12-14).

Rác László lelkipásztor

„Az Úr meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.” (Zsolt 147,3)

Isten vigasztalása

Amikor Isten népe fogságba indult, akkor ezt mondta: „Jaj nekem, öszszetörtem, gyógyíthatatlan a sebem!” (Jer 10,19) Úgy gondolták a nép tagjai, hogy véget ért minden, ami jó volt számukra, és nincs visszaút.

Az Úr ezt mondta róluk: „Veszedelemes a te sebed, gyógyíthatatlan a te sérülésed. Senki sincs, aki megítélje a te ügyedet, hogy bekösse sebedet, orvosságok és balzsam nincsenek számodra. ... Én bekötözöm sebeidet, meggyógyítom zúzódásaidat – így szól az Úr.” (Jer 30,12-13.17a) Visszatértek az Úrhoz, és Ő mindent újjá tett, visszavitte őket Kánaán földjére.

Összetört az Isten által megalkott, tökéletes világ, és bennünk az Isten képmása és a mi szívünk is. Az első bűneset óta – amikor becsapott minket a kísértő, és mi inkább neki engedelmeskedtünk, mint Istennek – halandók, gyarlók, törékenyek, sérülékenyek és sebezhetőek lettünk Isten nélkül.

Mindazáltal az Úr nem hagyott minket magunkra elesett állapotunkban, hanem megígérte, hogy Fia által helyre állít mindent. Jézus Krisztusban megváltotta a világot, Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei által gyógyultunk meg.

Jézus magára vette a mi betegségeinket, terheinket, fájdalmainkat és bűneinket, és felvitte a keresztfára, hogy mi szabadok lehessünk ezután arra, hogy szeretetben szolgáljunk egymásnak. Élete árán megszabadított minket a bűneink büntetéséből és a kárhozatból. Kegyelemből eltörli

bűneinket, új szívet ad, és bekötözi a sebeinket.

A Jézusban való hit által újra egygé válunk Istennel, és összegyűjt minket, ahogyan a fogságban szétszóródott Izráelt összegyűjtötte, és újra letelepítette őket az Ígéret Földjén.

Ez a mi gyógyulásunk és sebeink bekötése: Jézusban megtaláljuk a bűnbocsánatot, a helyreállítást, a teljességet, az új és örök életet, valamint a reményt. Kegyelemből elkészítette az utat a mennybe, hogy ott örökre együtt legyünk, ahol nincs többé halál, fájdalom és jajszó, ahol letöröl szemünkről minden könnyet.

Mindannyian átélünk veszteségeket, mélységeket, elhagyatottságot, különféle testi-lelki fájdalmakat, ínséget, és talán reménytelennek tűnik, hogy egy-egy ilyen időszak véget érjen. Isten pedig ezt ígérte a Biblia elején: meglátta a mi nyomorúságunkat, meghallotta kiáltásunkat, ismeri fájdalmainkat, és leszáll közénk, hogy megszabadítson minket [2Móz 3,7-8].

Egyszülött Fia által ezt be is teljesítette. Eljött közénk, és megváltott minket, minden Benne hívőt újjáteremt, és megszenteli életünket. Velünk van vigasztaló Szentlelke által a világ végéig, amikor majd újra eljön értünk, hogy ott legyünk Vele a mennyben.

Addig még sok küzdelmen és nyomorúságon kell átmennünk, amíg eljutunk odáig, de ezek által is formál minket Urunk, és folyamatosan munkálja bennünk, amit megígért, hogy meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.

Isten hűséges, aki elhívott minket a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre. Ő megcselekszi azt a csodát, hogy amilyen nagy a mi nyomorúságunk, olyan nagy lesz a mi vigasztalásunk is Fiában. Ne hagyjuk el Őt a nehézségek idején, hanem bűnbánattal, önmagunkat megalázva hívjuk segítségül az ő mindenek felett álló Nevét. Őáltala megszabadulunk, üdvözülünk, és mi dicsőíteni fogjuk Őt örökké.

„Nincs többé kárhozható ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint, hanem Lélek szerint élnek.” (Rm 8,1)

Milyen nagy vigasztalás és békesség ez a mi bűn által összetört szívünknek és a mi megsebzett lelkünknek! Milyen nagy gyógyulás van elkészítve számunkra a megváltás evangéliumában!

Ő a megrepedt nádat nem töri össze, és a füstölgő méceszt nem oltja ki, hanem kegyelméből újjáteremti életünket. Jézus nem elítélni jött ezt a világot, hanem hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet, hogy üdvözüljön a világ Általa. Helyre állítja ben-

nünk az ő összetört képmását, hogy újra Őrá hasonlítsunk teljesen.

Gyógyulásunk és vigasztalásunk akkor fog teljességre jutni, amikor az Ő országában leszünk, ahol új testet kapunk, és olyanok leszünk, mint az angyalok. Ott nem lesz többé betegség és sötétség, ínség és szenvedés, igazságtalanság és gonoszság. A mennyben örök örömben és békességben élhetünk, mert újjáteremt mindent, és minden képzeletünket felülmúlja majd, amit ott látni és tapasztalni fogunk.

Higgyünk megváltó Urunkban, aki mindent elkészített számunkra, és bennünk is elvégzi a jó munkáját arra napra, amikor visszajön értünk.

Ez a reménység előre örömet ad a szívünkbe, és erőt a kitartásra, hogy nekünk is helyet készített mennyei országában megváltó Urunk. Jöjjünk naponta kegyelméhez, hogy megerősödjünk és vigasztalódjunk, és egymást is szüntelen erősíthessük és vigasztalhassuk, valamint megmaradhassunk mindvégig az Úr szolgálatában.

Tárnok Tamás lelkipásztor

*Én bekötözöm sebeidet,
meggyógyítom zúzódásaidat
- így szól az Úr.”
(Jer 30,17)*

„Okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul, és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Róm 12,1–2)

REFORMÁCIÓ ÜNNEPE: LUTHER ÉS KÁLVIN

A reformáció ünnepe egy távoli történelmi korszakba vezet vissza bennünket, melynek két jeles képviselője életén keresztül indított megújulást az Úr. Nézzük kik is voltak ők?

Luther Márton (1483–1546): Eislebenben, bányász család gyermekeként született (1483. november 10-én). Jogot tanult az erfurti egyetemen. Egy viharban megélt megmenekülési élmény hatására tett fogadalma szerint belépett az Ágoston rendi szerzetesek közé Erfurtban. A belső békességet keresve jutott el pappá szentelése után Rómába, és végigzarándokolta a búcsújáró helyeket. Wittenbergben kapott tanári állást, bibliamagyarázatot tanított. Az üdvösség kérdése mindig is foglalkoztatta. Szerzetesrendjének vezetője ugyan Krisztusra mutatva tanított erről, de szükségesnek tartotta az érdemszerző jöcse-

lekedeteket is. A reformáció szükségességére akkor döbbsent rá, amikor a Zsoltárok könyvét, a Római és Galata levelet magyarázta. Rájött, hogy az ember nem lehet kedves Isten előtt, és legfőbb kérdése az volt, hogy hogyan találhat rá a kegyelmes Istenre. Majd a Római levél tanulmányozása révén rájött, hogy Isten az Ő igazságát ingyen kegyelemből ajándékozza az embernek Krisztus érdeméért, egyedül ezért. Isten megigazít kegyelemből, hit által. Krisztus bűnhődött a mi bűneinkért. A korabeli egyházi valóság és a Szentírás tanítása között feszülő ellentét indította el benne a reformáció szükségességének a gondolatát. Johann Tetzel, domonkosrendi szerzetes a római Szent Péter templom építésére bűnbocsátó cédulákat árúsított. Az emberekkel azt hitetve el, hogy a bűnbocsánat megvásárolható. Németországban nagyon sok embert ezzel megtévesztett. Luther szerette volna tisztázni a visszaélések mögötti teológiai tévedéseket, valamint a visszaélésekre felhívni a figyelmet. 95 tételben fogalmazta meg azokat a bibliai tanításokat, amelyek Isten kegyelméről és az Ő bűnbocsátó hatalmáról szólnak. Ezek a tanítások ellentétben álltak azzal a gyakorlattal, amit a korabeli egyház gyakorolt. Ezért hatalmas feltűnést keltett és hitvitákat is indított el. Két hét alatt egész Németországban elterjedtek a tételek.

A 95 tétel közzététele után (1517. október 31.) a folyamatos disputák

közben Lutherből, az Ágoston rendi szerzetesből a Szentírás felfedezett igazságainak harcosa lett. Sok követőre tett szert. A pápa követelte a tanai visszavonását, amit Luther megtagadott. 1521-ben a wormszi birodalmi gyűlésen a pápa kívánsága szerint V. Károly német-római császár megkérte, hogy vonja vissza tanait. Mert ezt nem tette meg, kiátkozták, őt és védelmezőit bárki bárhol megölhette. Ekkor Wartburgba menekült és lefordította az Újszövetséget németre. 1522-ben jelent meg. Wittenbergbe ment, és prédikációival tanította a híveket. Megújítása nem valami újnak a behozatalát jelentette, hanem a Szentíráshoz, az eredeti forráshoz való visszatérést.

Kálvin János (1509–1564): Nyonban született, Párizs közelében. Apja ügyész volt. Kálvin is jogot tanult. A Biblia és az egyházi atyák írásainak a tanulmányozása során 1533-ban megtért. Saját bevallása szerint nagyon bele volt merülve a pápaság babonáiba, de Isten kiragadta onnan,

lángra gyújtotta. Ezután kizárólag a Szentírás tanítványa akart lenni. Első megújulásra mutató gondolatai Nicolas Cop székfoglaló beszédében jelennek meg, amit Kálvin írt meg. A hit által való megigazulás gondolatát vetette fel benne. E beszéd botrányt okozott, ami miatt menekülnie kellett. 1533–36 között menekülnie kellett. 1536-ban megírta főművét: A keresztyén vallás rendszere (Institutio Religionis Christianae) című könyvét. Ez az első változata volt a művének. A reformáció hívei között ezzel az írással egyszerre ismert lett Kálvin. Genfben 1536–38-ig tartózkodott. Ez alatt az idő alatt írt, prédikált, egyházfegyelmi szabályokat dolgozott ki. A reformáció tanait elfogadták Genf lakói, de Kálvin rájött, hogy elsősorban politikai okok miatt. Azonban ő azt szerette volna, ha hitbeli meggyőződés miatt követik a megújulás tanításait. Kálvin szerette volna a megújulást a közösségi élet minden területén megvalósítani. Reformátori tervet készített Genf városa számára. Ebben az szerepelt, hogy nem elég az Igét tisztán hirdetni, a sákramentumokat helyesen kiszolgáltatni, hanem az egyháznak élő gyülekezetté kell válnia, hogy az lehessen, amit az evangéliumok is tanítanak: Krisztus országa a földön. Itt a város valamennyi lakója egyúttal az egyházközség tagja is volt. Ugyan a városi tanács elfogadta az elvi megújulás szükségességét, a gyakorlati megvalósítás azonban akadályokba ütközött. Mivel nem volt hajlandó engedni abból, hogy ne evangéliumi módon történjen az úrvacsora, elhagyja Genfet. Három évig Strassburgban él. Itt ír magyarázatot a Zsoltárok könyvéhez és a Római levélhez. Itt írta meg azt

a levelet, amely válasz volt Sadoletus bíboros genfi polgároknak írt levelére, melyben vissza akarta őket a római egyházhoz téríteni. A genfiiek visszahívták Kálvint. Így 1541–64-ig ismét Genfben tartózkodott egészen haláláig. A Biblia tanítása szerint az őskeresztyén közösség mintájára alakítja ki a zsinat-presbiteri elven működő egyház-irányítási alapelvet. Főművét bővíti, majd négy könyvvé bővül. Kiadásai: 1536, 1539, 1543, 1559)

Kálvinnak folyamatos küzdelmet kellett vívni a különféle ellenfelekkel, akik nem fogadták el a Biblia tanításából következő szigorú rendszabályokat. Genfet sikerült a reformáció egyik központjává tenni.

Égész életében kutatta a Szentírás tanítását, magyarázta azt. A teológia lényegét Isten korlátlan teljhatalmának és dicsőségének a hirdetésében látta.

Felhasznált irodalom:

Egyháztörténet, RPI; Bottyán János: Hitünk hősei, Budapest, 1995; Dr. Benke György: Hittan7, Budapest, 2000)

Vajon mit jelent ez a jel?

Igen, azt, hogy frissítés...

Állandóan azt tapasztaljuk, hogy az élet minden területén szükséges a frissítés, a megújulás.

Még az egyházban is van erre egy latin kifejezés:

ECCLESSIA SEMPER REFORMANDA EST!

Ami annyit jelent, hogy Az Egyházat is **szüntelenül reformálni** (megújítani) kell!

A „**semper reformanda**” (szüntelen megújulás, szüntelen reformáció) gondolata a reformáció időszakában született meg, hiszen eredetileg Luther Márton fogalmazta meg, de mégsem terjedt el, és nem vált ismertté ebben a korszakban.

A reformáció ezt a megújítást hajtotta végre több, mint 500 éve.

Ahogy Pál apostol is megfogalmazta, hogy a régi ruhát újra kell cserélni az embernek, az egyháznak is így kell megújulnia időről időre.

AMI AZ EGYHÁZON BELÜLI MEGÚJULÁSBAN AZONBAN A LEGFONTOSABB: AZ ALAPOK SOSEM VÁLTOZHATNAK! A KERESZTYÉN EGYHÁZ ÉS HITÜNK 5 ALAPELVE ÍGY FOGLALJA ÖSSZE, AMI SOSEM VÁLTOZHAT:

Egyedül Krisztus

(Solus Christus)

Egyedül kegyelemből

(Sola Gratia)

Egyedül a Szentírás

(Sola Scriptura)

Egyedül hit által

(Sola Fide)

Egyedül Istené a dicsőség!

(Soli Deo Gloria)

Vajon mi milyen tanácsot tudnánk adni, ha azt kérdezné valaki, hogyan

lehetne frissíteni, megújítani egy mai gyülekezetet, mit mondanánk?

(Szeretettel várom az ötleteket,
tanácsokat a

judithegeduslakatosne@gmail.com
e-mail címre!)

IMÁDKOZZUNK

Azért, hogy a belső, személyes megújulásunk ajándékát megkapva tudjunk hűséges munkatársai lenni Istennek a gyülekezetünkben!

Imádkozzunk egyházunkért, hogy Isten tartsa össze, ő vigyázzon rá és áldja meg a tagjait és vezetőit!

Adjunk hálát Isten gondviselő szeretetéért, azért, hogy rá bízhatjuk magunkat!

Áldott Reformáció Ünnepe!
Szeretettel: LHJ

Túrmezei Erzsébet

A harmadik

Valamit kérnek tőled
Megtenni nem kötelesség
Mást mond a jog, mást súg az ész
Valami mégis azt kívánja:
Nézd, tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet!

Messzire mentél,
fáradt vagy, léptél százat
Valakiért még egyet kellene.
De tested, véred lázad
Majd máskor, nyugtat az ész,
s a jog józanságra int
De egy szelídebb hang
azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet!

Valakin segíthetnél.
Joga nincs hozzá,
nem érdemli meg
Tán összetörte a szíved
Az ész is azt súgja, minek?
S a szelíd hang újra halkan kérlel:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet!

Ó, ha a harmadik
egyszer első lehetne
és diktálhatna,
vonhatna, vihetne,
Lehet elégnél hamar,
esztelenség volna
De a szíved békességről dalolna,
S míg elveszítenéd,
bizony megtalálnád életed!
Bízd rá magad arra a harmadikra,
mert az a szeretet!

Példázat a talentumokról

(Máté 25, 14-30)

A példázat egy emberről szól, aki mielőtt útra kelt volna, a szolgálái között kiosztotta a talentumait. Itt egyértelműen Istenről van szó, aki egyedül jogos tulajdonosa a teremtett világnak.

A talentumok a velünk született képességek. Kizárólag sáfárságra adatnak. Emberek között, emberek javára kell kamatoztatni őket. A munkálkodási terület széles kiterjedésű, maga az egész világ. Nem lehet önzően behatárolni a mozgásteret egy gyülekezetre, illetve közösségre sem. A talentumok szétosztása az egyenlőtlenségek hű képe. Az egyik ötöt, a másik kettőt, a harmadik egyet, vagyis mindenki az erejéhez képest kapta őket. Isten kitüntette szolgálait azzal, hogy vagyonából egy részt a kezükre bízott, és bár embereken keresztül, de az urukat kell velük szolgálniuk, és számot is kell neki adniuk mindenről. A számadás napján az uruk a kiosztott talentumoknak megfelelő eredményt vár, és a hűséget dicséri meg. A kamatoztatás által elért eredményekre pedig egyenlőképpen tekint, de a rest, haszontalan szolgát kíméletlenül elmarasztalja. Mert Isten országában csak a „forgótókének” van helye.

Igaz az is, hogy a szolgálaknak Istent nem a jutalomért, hanem hálából kell szolgálniuk. Az egy talentumos szolga példája a hűtlenséget, a restséget mutatja fel. Esetében a sértett önérzet és a gőg játszik meghatározó szerepet. Olyan bűnnel állunk itt szemben, amely vakmerően kritizálja urának döntéseit. Pedig Istennél van az igaz mérték. Ő lát egyedül minket a valóságnak megfele-

lően. Az egy kapott talentummal is olyan pozitív szellemi folyamatok indíthatók el, amelyek részei a teljességnek. Egy szó, egy tett is láncszeme lehet a nagy isteni műnek. Meggyőződésem, hogy aki az emberiség érdekében bármit is tesz, Istennél nem lesz elfelejtve. A példázatból megtudjuk, hogy nem csak eltékozolt, hanem elásott talentumok is vannak. Bár Isten előtt a kettő között nincs különbség. A példázatban a „van” a kapott talentumhoz gyűjtött többletet jelenti. A „nincs” pedig az a hiány, amit a rest szolga elmulasztott a kapott talentumhoz gyűjteni. És az már maga az ítélet, hogy Isten a hűtlen, tétlen kezektől visszaveszi a javait. Olyanoknak adja, akik hűek megbízatásukhoz. Itt a tétlenkedő semmittevés kockázatos állapot. Ugyanakkor nincs egyhelyben való állás sem: vagy előre, az „Úr öröme” felé tartunk, vagy a „külső sötétség” felé!

VS írásából szeretettel: László Ilona

Túrmezei Erzsébet

BIZALOM

Mindenen át hogyan segít?
Még nem tudom, hogyan,
csak hogy ígérete szerint
és csodálatosan.

Elűzi-e az éjszakát
s hogyan? Csak azt tudom,
hogy egy lépéshez mindig ad
elég fényt az úton.

Szívem, ha Ő kezébe vett,
békében nyugszik.
Hogyan hordoz, hogyan vezet,
az csak rá tartozik.

Bemutakozás

Áldás, békesség!

Kiss Elvira vagyok, református hitoktató. 2024. szeptemberétől a Csapókerti Református Egyházközséghez tartozó iskolákban és óvodákban látom el a hitoktatói feladatokat. Egy rövid írással szeretnék bemutatkozni a kedves gyülekezetnek!

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből származom, ott jártam általános iskolába, ezután tanulmányaimat Debrecenben folytattam. A Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában érettségiztem, majd először a Debreceni Egyetem Állam és Jogtudományi Karán, ezt követően a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen szereztem diplomát. Ezután a Körösladányi Református Egyházközségben helyezkedtem el, ahol közelebről is megismerkedhettem egy gyülekezet életével, többek között a hitoktatói munkával. A következő évben kezdtem el, ugyancsak a Hittudományi Egyetemen a hitoktatói szakot, emellett pedig Debrecen környéki gyülekezetekben dolgoztam hitoktatóként.

Egyik legkedvesebb elfoglaltságom, szabadidőmben az éneklés, ezen belül is a kóruséneklés áll hozzám legközelebb. Jelenleg a Vox Antiqua kamarakórusnak vagyok a tagja, de sok évig énekeltem a Kollégiumi Kántusban is.

Szeptemberben örömmel vettem részt a tanévnyitó istentiszteleten, ahol végre személyesen is találkoztam a gyülekezet tagjaival. Nagyon jó volt a gyülekezettel együtt énekelni, Isten Igéjét hallgatni. Ezen az alkalmon külön meg kell említenem a gyerekek részvételét. Főleg alsós gyerekek vet-

tek részt a délelőttön, de néhány idősebb tanuló is eljött. Jó volt látni, hogy izgatottan vesznek részt a számukra kitalált vetélkedőkön és jól érezték magukat. A közös ebéd jó alkalom volt, hogy a gyülekezeti tagok kicsit megpihenjenek, és kötetlenül tudjanak egymással beszélgetni. Szükség van az ilyen közös programokra és ahogyan én láttam, ebben a gyülekezetben ez remekül működik.

Szeretném a rám bízott órákat lelkiismeretesen megtartani, hogy érthetően tudjam átadni a gyerekek Isten Igéjének üzenetét, emellett jó élményekkel gazdagodjanak a tanulmányaik során.

Innen szeretném a lelkipásztorok és a kedves gyülekezeti tagok életére Isten áldását kérni!

Kiss Elvira

Karbantartás – Hálaadás

„Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön!

Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé! Tudjátok meg, hogy az ÚR az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája. Menjetek be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!

Mert jó az Úr, örökké tart szeretete és hűsége nemzedékről nemzedékre.” (Zsolt 100)

Ahogy a Római levélben olvasuk, Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki mennyeinek és földnek Ura, nem lakik emberkéz alkotta templomokban, és nem is szorul emberi kéz szolgálatára, mint ha hiányt szenvedne valamiből, hiszen pontosan ő ad mindenkinek életet, lehetet és mindent.

Annál inkább nagy ajándéknak tekinthetjük, hogy adott nekünk egy helyet, egy gyülekezetet, ahol együtt is dicsérhetjük őt. Sokszor helyezi Isten így a szívemre a Csapókerti Református gyülekezet közösségét, a temp-

lomot, az épületeket, hogy tudok-e rájuk így tekinteni, féltő szeretettel nézni a lelki és a fizikális javainkra is. Bár minden területen sok feladat és szolgálat van folyamatosan, most mégis a hálaadást szeretném előtérbe helyezni. Vagy úgyis mondhatnám, Isten erőterébe tenni. Ha valaki kérdez a gyülekezetéről, akkor azt szoktam mondani, hogy egy imádkozó közösség a miénk. Az imádságot pedig tettek követik. Így lehetséges, hogy sok kisebb – nagyobb, már nagyon aktuális vagy halasztható, de mégis elkészült munka során tapasztaltam meg Isten kegyelmét. Meggyőződésem, hogy egy kis csavar becsavarása, egy szekrény helyrecipelése, falfestés, takarítás, égőcsere, lépcsőburkolás, mind-mind Isten dicsőségét jelentheti, ha közben a szívünk is helyrekerül, vagy egyszerűen megtelik hálával az elvégzett munka felett. Szeretnék hálát adni Istennek a szolgáló testvéri közösségért. Adjon Isten erőt, bölcsességet mindnyájunknak, hogy meg tudjuk kérdezni Istentől: - Uram, hol akarsz látni? Milyen szolgálatban telné örömid bennem? Kívánom, hogy mindenki találja meg a neki Istentől elkészített szolgálati helyet egyéni és közösségi életében is, hogy minden az elrendelt helyére kerülhessen.

A Reformáció hónapjában, egy nagy reformátor, Szenczi Molnár Albert hálaadásával búcsúzom, mely 1612-ben hagyta el ajkait, miután 100 nap alatt franciából magyarra fordította a 150 genfi zsoltárt: Laus Viventi Deo – Dicsőség az ÉLŐ ISTENNEK!

Szeretettel: LHJ

Dombostanyai beszámoló

„Minden gondotokat Őreá vessétek, mert Neki gondja van rátok.” (1Péter 5,7)

Isten kegyelméből az elmúlt időben megújulhatott a dombosi régi óvoda épület, ahol a gyülekezeti alkalmakat tartjuk. A régi nyílászárók ki lettek cserélve hőszigeteltekre, valamint belső ajtókat is felújítottak és cseréltek, a parketta két helyiségben fel lett csiszolva és újra lett lakkozva, több helyiség ki lett meszelve, a konyhában ki lett alakítva egy új vizesblokk, valamint kaptunk informatikai eszközöket asztalokkal és székekkel. Elektromos szerszámokat és hangosító berendezést is kaptunk felajánlásból, valamint zászlótartót, amire kitehettük nemzeti lobogónkat.

Minden keresztyén megtapasztalhatja, amit Jézus Krisztus mondott nekünk, hogy „nagyobb boldogság adni, mint kapni”. (ApCsel 20,35) Többen bekapcsolódtak a szolgálatba, és sok áldást tapasztalunk a közös munkálkodásban.

Mindazáltal tapasztaljuk, hogy a munka sok, a munkás pedig oly kevés, ezért imádkozunk munkatársakért a gyermek- és ifjúsági szolgálatban is, és bízunk az aratás Urában, hogy küldeni fog elhívott testvéreket.

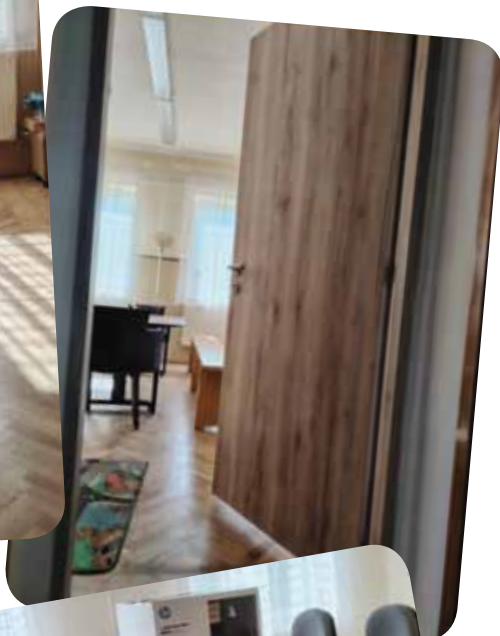
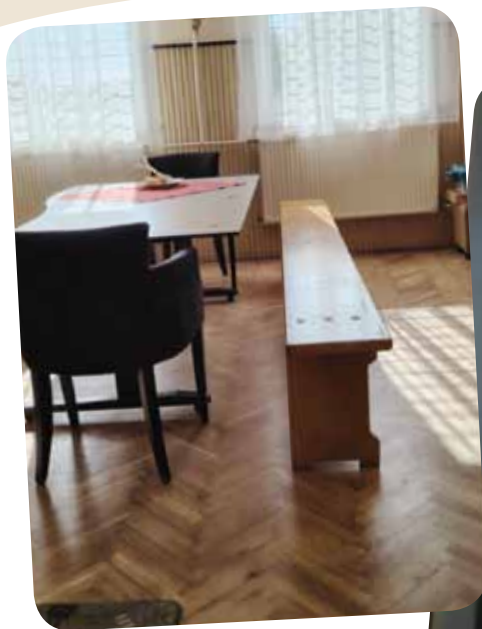
Istennek adunk hálát mindenért, hogy felülről kirendelte számunkra mindezt, és a továbbiakban is Őrá bízunk mindent, mert Ő megígérte, hogy jó Pásztorként gondot visel megváltott népére.

Övé legyen mindenért a dicsőség!

Tárnok Tamás lelkipásztor

Keresztyén Magvető - Gyülekezeti iratterjesztés a Csapókerti Református Egyházközségben

„Gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által. A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen.” (2 Kor 3,15-17)

A gyülekezeti iratmisszió kezdeti idők óta szerves része volt a Csapókerti Református Egyházközség szolgálatának. A Gyülekezeti teremben álló, mára új festékruhát kapott kiszekrény tartalmazta a tovább adható könyveket, traktátusokat, melyek jó szolgálatot tettek egy beteglátogatáson, vagy ajándék gyanánt. Azóta sokat változott a világ. A könyveket felváltják a digitális eszközök, de azért mondjuk ki, egy könyv, mégiscsak egy könyv. Főleg, ha jó könyv, vagy éppen a legjobb vagy a kedvenc könyv.

Gyülekezetünkben, 2019-től az iratmisszió szolgálatát Földiné Homada Krisztina és Szabóné Bulyáki Mónika

testvéreink gondozzák. Az év legtöbb vasárnapján töretlenül kicsomagolják a keresztyén irodalmat, hogy minél kényelmesebbé tegyék a könyvek elérését a gyülekezet számára. Megkerestem őket néhány kérdéssel a témával kapcsolatban.

Könyvek, olvasás. Egyre többször halljuk, hogy manapság kevesebbet olvasnak az emberek. A keresztyén irodalom sem kivétel ez alól? Mit gondoltok?

Kriszti és Móni:

A mai felgyorsult és modern világban, az emberek nagyrésze olyan rohanásban él, hogy kevés idő marad az olvasásra. Akiknek több ideje van, őket inkább az anyagiak korlátozzák a könyvek megvásárlásában. Pont ezért igyekszünk olyan kiadványokat beszerezni, ami kedvezni tud, mind korosztály, mind pénztárca szempontjából. Nagyrészt azokat a témákat érinti, melyek a szűkebb, illetve tágabb környezetünket is foglalkoztatják, és a mindennapjainkat érintik, esetleg befolyásolják. A felmerülő kérdéseket

keresztény megvilágításban válaszolják meg a kiadványok, útmutatást adnak, megoldási tippeket.

Arra bátorítjuk a testvéreket, hogy nyugodtan jelezzék egyéni igényeiket is.

Mi a helyzet a Bibliaalvasással?

Kriszti és Móni: Sok esetben, már az elektronikus bibliaolvasás a trendi és praktikus, hiszen a telefon már szinte mindenki számára biztosítja, hogy bárhol, bármikor elő tudja venni, magával tudja vinni. Ennek ellenére, vannak még köreinkben olyan testvérek, akik ragaszkodnak az eredeti dolgokhoz, szeretik lapozni és illatozni a könyveket. Emiatt mi is tartunk többféle méretű és fordítású Bibliát. Leginkább kedvelt ezek között a gyerek Biblia.

Milyen örömeket, áldásokat és nehézségeket tapasztaltok az iratmisszió kapcsán?

Kriszti és Móni: Örömet és áldást leginkább akkor tapasztalunk, mikor kedvező időjárás esetén, a templom elé tudunk pakolni, mert akkor elsőként üdvözölhetjük a testvéreket, olyankor többen meg is nézik kínálatunkat, van lehetőség arra, hogy beszélgessünk és felmérjük mire van igény. Küldetésünk, hogy mindenki tudatosuljon, vagyunk, számít-

hatnak ránk és ahhoz, hogy valakinek kedveskedni tudjanak, elég, ha időben szólnak nekünk, mi beszerezzük a kívánt meglepi könyvet. Terveink közt szerepel, hogy az iratterjesztésből keletkezett bevételt jótékony célra fordítsuk.

Közeleg a karácsony, amikor megajándékozhatjuk szeretteinket egy-egy izgalmas könyvvel, de szép ajándék lehet egy Biblia is. Mit ajánlanátok az olvasóknak? Hogyan tudnak titeket elérni, ha töletek szeretnék megrendelni a karácsonyi ajándékkönyveket?

Nehéz lenne egy könyvet kiemelni, hiszen több is van, amit ilyenkor szívesen ajánlunk. Talán az a legegyszerűbb, ha a testvérek vasárnap személyesen keresnek meg minket és jelzik felénk kéréseiket.

Szükség esetén természetesen kereshetnek bennünket emailben, illetve telefonon is. Elérhetőségeink:

foldikriszti@gmail.com

+36703291673

szabone@gmail.com

+36703791805

Köszönjük szépen, Isten áldjon meg titeket továbbra is ebben a szolgálatban!

Szeretettel: FHK, SzBM és LHJ

Gyülekezetünk énekkarának szolgálatai

Isten iránti hálával és örömmel számolok be gyülekezeti kórusunk előmeneteléről. Ahogy az utóbbi időben, úgy ezután is szeretnénk minden vasárnap délelőtt énekes bizonyosságtétellel szolgálni, lelkipásztorunk kedves biztatásának engedve tehát

nem csupán a nagyobb ünnepeken, mint eleinte.

Nagy örömkre szolgált, hogy meghívást kaptunk a Homokkerti Gyülekezet evangélicizációs hetének kezdő alkalmán való énekes bizonyosságtételre, október 15-én, kedd estére. Szeretnénk a gyülekezetünk evangélicizációs hetén is esténként szolgálni.

Fontos számunkra, hogy minden próbánkat (csütörtök esténként és vasárnap délelőtti istentiszteletek után) Iggével és imádsággal kezdjük, és kérjük Urunkat, hogy áldja meg gyakorlatunkat, és hogy a gyülekezet, vagyis mindnyájunk épülésére történhessen ez a szolgálat is.

Nagyon buzgó a kis csapatunk, bár többnyire már hajlott korúakként vagyunk jelen, és imádkozunk fiatalabb szolgatársakért, akik örömmel csatlakoznának ehhez a közösséghez. Természetesen idősebbek jelentkezésnek is nagyon örülnénk.

Legmesszebről jár közénk Gombár Ferenc presbiter testvérünk, aki Dom-

boson lakik. Árpád fia, a Kolozsvár-Farkas utcai Gyülekezet kántora, meghívta énekkarunkat, hogy az ő kórusukkal együtt is énekelhessünk a gyönyörű ősi templomukban (és külön-külön is természetesen).

November 17-én, vasárnap lenne ennek az alkalma, de már szombaton reggelre tervezzük az indulást, hogy aznap délután 5 órától a Bodonkúti Református Gyülekezet templomában

is énekeljünk. Éjszakai szállásra ez a gyülekezet fogad minket a terv szerint.

Egyébként nagyon örülünk, hogy a Csapókerti Gyülekezetünk templomba járó tagjainak nagy része is egyre bátrabban énekel!

„Minden lélek dicsérje az Urat, dicsérjétek az Urat!” (Zsolt 150,6)

Tárnok Ferencné karvezető

KARÁCSONYI GYERMEKKÓRUS 2024

A gyermekek szolgálatának időpontja:

2024. december 24. kedd - Szenteste 15 óra

HELYSZÍN: a Református Templom

A FELKÉSZÍTŐ PRÓBÁK IDŐPONTJA:

jelentkezők, résztvevők egyeztetése alapján.

FŐPRÓBA: DECEMBER 22. vasárnap az istentisztelet után,

amit követ a közös templomi karácsonyfa díszítés.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ:

2024. november 17-ig várjuk

a jelentkezéseket a kórusba a

kisselvira1007@gmail.com és a

judithegeduslakatosne@gmail.com e-mail címekre,

vagy a 20/967-6676-os telefonszámra.

Életünk értelme

„...nem személyválogató az Isten.” (ApCsel.10,34)

Azt gondolom, nincs olyan ember, aki legalább egyszer ne gondolkodott volna el azon, hogy mi célból van itt a Földön, mi a küldetése?

Talán feltettük már magunknak azt a kérdést is, hogy mire vagyok jó? Csak akkor vagyok valaki, ha „nagy ember” vagyok/leszek? Ha pozícióm van? Sokszor sajnos, el is hitetik velünk embertársaink, hogy értéktelenek vagyunk.

Olyan jó, ha el tudjuk hinni, belátjuk, hogy mindenkinek egyformán fontos az élete. Függetlenül attól, hogy magas iskolai végzettségünk van, magas pozícióban dolgozunk és akkor is, ha nincs magas szintű végzettségünk, vagy nem töltünk be vezetői pozíciót.

Nem lehet kérdés, hogy csak akkor lehetünk egyensúlyban és egységben saját magunkkal, ha megtaláljuk a helyünket. Mint ahogyan egy gép is akkor tud jól működni, ha minden alkatrész a helyén van. Keresztyén emberként tudjuk, nem véletlenül vagyunk éppen most és éppen itt.

„Még meg sem formált szent kezed, Már elválasztál engemet.”
(Itt állok jászolod felett, ó, Jézusom, szerelmem, 412. dicséret)

A napokban a temetőben járva megérintett az egyik síremlék felirata: „Embernek lenni, mindenkit szeretni, ez volt az életed.” Nem tudunk ennek az embernek a háttéréről semmit, de ez az egy mondat mégis oly sokat elmond ismeretlenül róla. Bizony, sokszor alá kell rendelni sokaknak az életét a párjuk, a családjuk helyzetéhez alkalmazkodva, feladni, elengedni a saját karrierjüket, lehetőségeiket. Alázatosan szolgálni a környezetüket családban, munkában, gyülekezetben.

Testvérek, milyen nagy dolog ez!

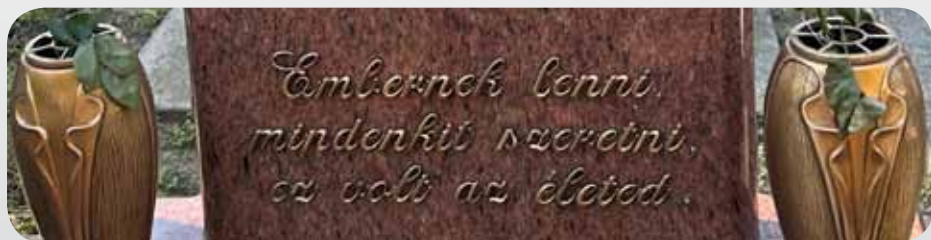
Azt gondolom, ha ezt életünk végén bármelyikőnk elmondhatja, vagy rólkunk elmondhatják, nem volt semmi hiábavaló.

Nincs értékesebb és kevésbé értékes ember. Te is, én is egyformán számítunk. Sajnos, sokszor már egy-egy ember hiánya mutatja majd meg egy élet jelentőségét.

Kívánom, hogy mindannyian találjuk meg még itt e földi létben a saját helyünket, és legyen ebben békességünk.

„Krisztus testének tagja vagy már,
Tőled az Isten már többet vár.
Várja, hogy szolgálj, amíg lehet,
Ki tudja meddig tart életed.”

Vécseiné Dóka Melinda presbiter

Anyakönyvi adatok (2024. augusztus 18. – október 18.)

A keresztség sákramentumában részesült:

Laskai László, Laskai Márta, Leveleki Livia Liza, Dér Olívia Zsuzsa,
Nagy Lénárd, Pétercsák Szonja, Pétercsák Natasa, Vezendi Anna, Kellermann István,
Keszler Edina és Szilágyi Nara.

Isten áldja meg hitbeli növekedésüket!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:

Varga Józsefné Józsi Irén (90), Urbán Gusztávné Szabó Ilona (100),
Tim Jánosné Mikó Ilona (93), Nyíri Csabáné Jónás Tünde (76) és Hegedüs József (78)
elhunyt testvérünk ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

Alapítványi sarok

*..... a jókedvű adakozót szereti az Isten.”
(2Kor. 9,6-7)*

Hálás szívvel köszönjük meg a Testvéreknek,
akiket Isten arra indított, hogy az sza 1%-át
gyülekezetünk alapítványának utalták.
Örömmel tájékoztatjuk a Testvéreket, hogy
ezáltal 61.479 Ft-ot utalt ki számlánkra a NAV.

Isten áldja és őrizze meg a Testvéreket.
az Alapítvány Kuratóriuma

Debrecen-Csapókert Hitbéli Megújulásáért Alapítvány

4033 Debrecen, Mátyás király utca 23/B.

Adószám: 18552052-1-09 • Számlaszám: 60600170-12000966-00000000

ÁLLANDÓ gyülekezeti alkalmaink

Vasárnap

9.30 órától imaközösség az istentisztelet áldásáért a gyülekezeti házban

9.45 órától énektanítás a templomban

10.00 órától istentisztelet a templomban

Az istentisztelettel párhuzamosan vasárnapi óvoda és iskola

15.00 órától istentisztelet Domboson

17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban

Kedd

10.00 órától Baba-mama kör

17.30 órától bibliaóra

Szerda

10.00 órától Baba-mama kör

10.30 órától bibliaóra

az Idősek Napközi Otthonában

15.00 órától bibliaóra Domboson

17.30 órától minden hónap

első szerda estéjén presbiteri bibliaóra

Csütörtök

13.30 órától Tevékeny Kezek Szeretetkör

– Csigakészítés

17.00 órától Énekkari próba

18.00 órától konfirmáció előkészítő

felnötteknek

18.00 órától kéthetente

felnötként konfirmáltak bibliaköre

Péntek

16.30 órától konfirmáció előkészítő

gyermekeknek

17.00 órától ifjúsági alkalom

Szombat

15.00 órától minden hónap

harmadik szombatján Férfi Bibliakör

15.00 órától minden hónap

harmadik szombatján Női Bibliakör

Aktualitások

Adventi Hitmélyítő Hét

2024. november 25. – december 1. között

Adventi Családi alkalom

2024. november 30.

2025-ös kiadványok rendelése

Várjuk a feliratkozásokat a 2025-ös

Csendes percek, Bibliaolvasó Kalauz,

Református Falinaptár, Útmutató megrendelésekre!

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma

4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601

E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu

Bankszámlaszám: 11738008-20716422

Megjelenik: kéthavonta • Pédányaszám: 300

Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen